

Posudek vedoucího bakalářské práce Vlasty Kynclové: Partyzánský odboj na Svratecku
v letech 1944-1945

Poměrně rozsáhlá bakalářská práce Vlasty Kynclové (97 stran včetně příloh) je věnována činnosti partyzánských oddílů na Svratecku od podzimu 1944 do osvobození v květnu 1945. Autorka z této oblasti pochází a její zaujetí historií rodného kraje prolíná celým textem. Rád bych však zdůraznil, že jakkoliv je práce Vlasty Kynclové "psána srdcem", důsledně vychází z archivních pramenů. Není příliš obvyklé, aby studenti bakalářského studia při psaní své práce využili prameny hned čtyř archivů. Kromě archivních pramenů vytěžila autorka rozhovory se třemi dosud žijícími pamětníky a téměř 30 položek odborné literatury. V úvodu své práce ovšem mohla kritiku pramenů a literatury provést důkladněji a detailněji. Usnadnila by tím i práci se svými zdroji. To ostatně ve svém posudku správně konstatoval oponent PhDr. Jan Gebhart, DrSc., přední český odborník na danou problematiku a autor či spoluautor Vlastou Kynclovou oceňovaných odborných studií. Oponent si také samozřejmě všiml, že autorka bakalářské práce nevyužila v českých archivech dochované dokumenty nacistického represivního aparátu (tato výtku jde právem i na vrub vedoucího práce).

Se svým tématem se Vlasta Kynclová vypořádala poctivě a nutno říci že zdařile. Zvláště bych ocenil její snahu o objektivitu a rozlišování chování jednotlivých partyzánských oddílů a jejich velitelů vůči místnímu obyvatelstvu. Nesporným jádrem obhajované bakalářské práce je třetí kapitola, věnovaná činnosti partyzánského oddílu Vpřed. Jeho velitel, major Rudé armády N.J. Melničuk (krycím jménem Orel) se zřejmě běžnému obrazu sovětského partyzánského velitele vymykal svým věkem, vzděláním i rozvážností. Díky jeho povahovým vlastnostem byl patrně oddíl Vpřed tak úspěšný. V této souvislosti si však nemohu odpustit výtku, že poválečná zjevně nadsazená hlášení o výsledcích činnosti jednotlivých partyzánských oddílů (viz str. 18, 25, 33) přejímá autorka nekriticky bez jakékoli poznámky či komentáře.

Při vši té chvále musím bohužel konstatovat, že na mnoha místech autorku bakalářské práce limitují její vyjadřovací schopnosti (pars pro toto strany 30-33). Zde např. jsou její formulace naivní až nesmyslné. Nedostatek kritického úsudku shledávám např. na s. 59 v domněnce, že útoky sovětského letectva na silniční křižovatku ve Žďirci nad Doubravou způsobila radiodepeše partyzánů do Kijeva. Podobně nelítostně totiž útočili sovětští letci na kolony ustupujících Němců v mnoha českých městech, ostatně i ve Svratce samé. Za nevhodný považuji odstavec o ukrývání nadporučíka V. Kindla (s. 62), který po svém zatčení patřil k nejnebezpečnějším konfidentům gestapa. Že je autorka někdy na štíru s vojenskou terminologií (např. "dělové pušky" na s. 33), s tím bych se ještě smířil, nemohu se však přenést přes hrubé pravopisné chyby (srov. s. 9, 12, 43, 65, 69) či špatnou interpunkci (namátkou s. 11, 38, 55, 65). Nejednotně jsou uváděna jména sovětských partyzánů. Většina těchto i dalších nedostatků (srov. posudek oponenta) byla zřejmě způsobena spěchem při dokončování práce, bohužel jinak vynikající bakalářskou práci poškozují.

Bakalářskou práci Vlasty Kynclové doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit podle průběhu obhajoby známkou výborně či velmi dobře.

Praha, 31.8.2011

PhDr. Lubor Václavů